

РЕШЕНИЕ

№ 2045

гр. София, 06.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 50 СЪСТАВ, в публично заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА**

при участието на секретаря **ЛИЛЯНА ЛЮБ. АНДОНОВА**
като разгледа докладваното от **ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА** Гражданско дело № 20231110111063 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 422 от ГПК.

Образувано е по искова молба на „Т.С.“ ЕАД срещу К. К. Г., с която са предявени по реда на чл. 422, ал. 1 от ГПК установителни искиове с правно основание чл. 318, ал. 2 ТЗ, чл. 200 ЗЗД, вр. чл. 150, ал. 1 от ЗЕ, и по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за дължимост сумата 1050,53 лева за главница за цена на доставка на топлинна енергия за имот в *****, за периода м.05.2018- м.04.2020г., с 185,25 лева за мораторна лихва за периода от 15.09.2019- 21.12.2021г.; 11,82 лева за главница за цена на извършена услуга дялово разпределение за периода м.12.2018- м.04.2020 г., с 02,57 лева за мораторна лихва за периода от 31.01.2019- 21.12.2021 г., ведно със законна лихва върху главниците, считано от 24.01.2022 г. до окончателното им изплащане, за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. дело №3118/2022 г. по описа на СРС.

Твърденията на ищеца са, че по силата на договорно правоотношение по общи условия, приети по реда на чл. 150 от ЗЕ, доставял до процесния имот топлинна енергия за исковия период, чиято стойност не е платена в предвидените срокове от ответника в качеството на клиент на топлинна енергия, съгласно чл. 153, ал. 1 от Закон за енергетиката. Ответникът не изпълнил и задължението да заплаща услуга за дялово разпределение. Претендира се право на обезщетение по чл. 86 от ЗЗД, както и съдебни разноски.

Ответникът, получил препис на искова молба и приложенията на 23.10.2023 г., в законоустановения едномесечен срок не е подал отговор на искова молба.

Третото лице-помагач на страната на ищеца не взема становище. Представя писмени доказателства.

В съдебното заседание ищецът поддържа искане за постановяване на неprisъствено решение.

Съдът, като взе предвид, че ответникът не представя в срок отговор на искова молба, редовно призован за датата и часа на откритото първо съдебно заседание - не се явява, не прави искане за разглеждането му в негово отсъствие, не изпраща представител, и е предупреден за последствията от това, предвид

искането на ищеца по чл. 238, ал. 1 от ГПК, както и приетите по делото доказателства, намира, че предявените искове са вероятно основателни и са налице предпоставките за постановяване на неприсъствено решение. Ето защо съдът постановява настоящото решение по искане на ищеца, като не е необходимо да излага допълнителни мотиви, на основание чл. 239, ал. 2 от ГПК.

При този изход от спора, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, в полза на ищеца следва да се пресъдят сторените съдебни разноски. Съобразно разясненията, дадени с Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, в настоящото производство подлежи на реализация и отговорността за разноски в рамките на заповедното производство. Ищецът има право на сумата общо 175,01 лв. за платени държавни такси и юрисконсултско възнаграждение.

Съгласно чл. 239, ал. 4 от ГПК, настоящото решение не подлежи на обжалване.

Предвид горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че К. К. Г., с ЕГН:*****, дължи на „Т.С.“ ЕАД, с ЕИК:*****, на основание чл. 318, ал. 2 ТЗ, чл. 200 ЗЗД, вр. чл. 150, ал. 1 от ЗЕ, и по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, сумата 1050,53 лева – главница за цена на доставка на топлинна енергия за имот в *****, за периода м.05.2018- м.04.2020г., и сумата 185,25 лева – мораторна лихва за периода от 15.09.2019- 21.12.2021г.; сумата 11,82 лева – главница за цена на извършена услуга дялово разпределение за периода м.12.2018- м.04.2020 г., и сумата 02,57 лева – мораторна лихва за периода от 31.01.2019- 21.12.2021 г., ведно със законна лихва върху главниците, считано от 24.01.2022 г. до окончателното им изплащане, за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. дело №3118/2022 г. по описа на СРС.

ОСЪЖДА К. К. Г., с ЕГН:*****, да заплати на „Т.С.“ ЕАД, с ЕИК:*****, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата 175,01 лв. – съдебни разноски по ч.гр.дело №3118/2022г. и гр. дело №11063/2023 г., и двете по описа на СРС.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач „Б.“ ООД на страната на ищеца „Т.С.“ ЕАД.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се връчи на ответника за сведение.

Съдия при Софийски районен съд: _____